

HUGLEIÐINGAR

Mánadagin 9. mars 1987. Aðrenn eg fari til annað, ið liggur mær í huga, kenni eg trøngd til at gera nakrar smávegis viðmerkingar til viðgerðina av myndlist, sum var í mentunnartímanum Glugganum í sjónvarpinum í gjárkvøldi, har ein kvinna týðuliga meinti, at henni ikki vóru veittar tær sømdir hon hevði uppi-borið. Tó ætli eg ikki at lata meg binda av hesi uppgávu í slíkan mun at tað skal darva hugflognum og ávirka nakað rangvilja andsvirksemi, og verður henda viðmerking tí ikki so vittfevndi og nágreinilig, sum hon kanska átti at verið.

Men hvat ger tað?

Hetta eg beri fram, er fyri eygum og oyrum á fólki við rættvendum huga, og er ikki hugsa sum ein lestur til at umvenda tey, sum siga fram dóm eftir einvísu gitingum, ella tað, sum verri er, sum vilja velja býttleikan og óvitskun sum ein livshátt.

Tað sum viðmerkin jar minar snúgva seg ur, er tað fávitskuta tosið um «klika», sum er eitt orð fyri felagsskap fyri smá-

sinni og «konkurransu» millum listafólk, og pástandin um ósemju millum hesi og lyndi teirra at leggja fót fyri hvørt annað.

Eg, sum vaks upp imillum fólk við listaligum náðigávum, bæði tón-, mynd- og handverkslistaligum ommum, abbum, mammu, pápa, fastrum, mammubeiggjum og pápabeiggjum, systkjum, systkinabornum (sjálv havi eg starvast við fleiri listagreinum) og endiliga at nevna giftist við einum listamanni, veit so mikið um sonn listafólk at siga, at hesi, grovt sagt, kanska eru ov egosentrisk til at kenna seg heima í «klíkum», og alt ov upp-tikin av sínum egna áhuga til at geva sær skaðiligt far um áskoðan og meining hjá øðrum, eisini listafólki iroknaðum.

Onkur stúrsar kanska við at eg her nýti orðið «egosentri», og uppfatar meining mína um listafólk sum egoistar og heim-føðingar og nógv annað minni gott.

Men so er ikki.

Ein egocentriskur persónur nýtist ikki at vera ein egoistiskur persónur.

Hesi bæði orðini hava hvørt sín týðning.

Heldur ikki er sagt at ein egocentriskur persónur er einstýðandi við ein einvíst og trøngt siggjandi heimføðing. Tvørturímóti, er hesin, um hann hevur havt kunnleikasta og hevur fylgt honum, meira greitt hyggjandi yvir heimin, og sjón hansara nógv víðari og gløggari enn hansara, sum hevur lisið, sæð sama hóp men hvørs tankaskipan er ein spjædd kosmopolitisk áskoðan.

Tosið um beinleiðis og meðvitandi konkurransu, ella betri sagt, kapping, imillum listafólk er tað reina tvætl, og kann bara pástandast av fólki, ið ikki veit petti um listagávur og tað innhugsni og tær sálarligu brótingar, sum fylgja við, at hesar eru einki minni enn ein reint persónlig filosofisk veglegging fyri tann, sum hevur fingið tær. Tær eru ein arviligur mergur, sum ikki kann dragast úr sálarrygginum.

Listafólkið er føtt listafólk, og hevur líka litið sett umbon fram til tess sum fostrði bað um at verða genta ella drongur.

Málið hjá einum listafólki er ikki at gerast eitt betri listafólk enn eitt annað, ella ein betri menniskja enn ein onnur. Men skuldi tað sýnst soleiðis, er tað ikki av øðrum enn at tað eina, tvørturímóti hinum, ikki togar imóti tí lagnubandi, sum varð lagt um hálsin á tí i teirri lotu tað var gitið.

Fyri at siga tað stutt og skiljandi:

«Fyri eitt heilhjartað listafólk er eitt annað listafólk eingin höttan, sum gevur orsök til øvund og orkymlandi kappingarhug, slíkt er bert jarðbundin tuskan frammeftir slottum.

Eingin verður betri við bara at vilja vera betri enn ein annar.

Livsins fullgerðingar innast bert við viljanum at uppfylla dreymarnar, sum anda í okkara egna longslí.

Marna Glerfoss

Oljufelagið Føroyar:

Oljugoymsla á Argjum!

Eystanfyrir fótbóltsvøllin á Argjum liggja tveir stórir oljutangar, hvør 100 m³ stórir.

Hesar tangar hevur oljufelagið Føroyar keypt úr Danmark, og skulu teir gravast niður á idnaðar-økinum nærhendis fótbóltsvøllin, sum teimum er jattað frá Argja Kommunu.

Tangarnir skulu tó fyrst sandblást og neyðuga góðskuvátanin er í lagi, verður sagt.

Sjúrður Gorm Petersen.

stjóri í oljufelagnum, sigur, at betur var, um tangarnir lógu nærri eini uppskipingarhavn, men hetta letur seg ikki gera í lotuni. Hann heldur tó ikki, at tað verður nakar størri trupulleiki at flyta oljuna frá skipinum og niðan á idnaðarøki á Argjum.

Stjórin í oljufelagnum sigur annars, at teir hava ætlanir um at tingast við Kirkjubøar Kommunu um at fáa eitt øki til endamálið á Glyvursnesi.

Í lotuni hevur Oljufelagið Føroyar bert oljugoymslu í Fuglafirði. Hon er 4.100 m³ stór, men teir hava eisini ætlanir um aðrar goymslur enn hesa og ta á Argjum. Felagið hevur fingið byggiloyvi til goymslu á Drelnesi, í Klaksvík og eina vesturi í Vágum.

tór.

Ikki Jarðar-ráðið men Sundsbóndin

Í samband við at arbeiðið nú fer í gongd á Sundi, skrivaðu vit leygardagin, at Jarðarráðið metti, at økið, sum sundsbóndin skuldi hava uttan um húsini, ikki átti at

verið minni enn 5.000 fermetrar. Her hava vit missskilt. Tað er ikki Jarðarráðið, sum hevur met 5.000 fermetrar sum hóskaði øki, men sundsbóndin.

tór.